

1985, 1. února – Sdělení VONS č. 418 „Další trest Walteru Kaniovi“ o rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech odsuzujícím Waltera Kaniu, vězněného pro údajné spáchání trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví, pro pokusy o trestné činy poškozování zájmů republiky v cizině a maření výkonu úředního rozhodnutí, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a o zvýšení trestu při odvolacím řízení u Krajského soudu v Plzni.¹

Dodatečně oznamujeme, že Okresní soud v Karlových Varech v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Kulhavého a soudců z lidu Václava Nováka a Františka Kamaráda odsoudil dne 17. 2. 1983 signatáře Charty 77 Waltera Kaniu, nar. 1940, pro jednání, které kvalifikoval jednak jako pokus trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle §§ 8 k 171/1c trestního zákona, jednak jako pokus trestného činu poškozování zájmu republiky v cizině podle §§ 8 k 112 trestního zákona, a to k trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců.²

Tento trest Krajský soud v Plzni v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Ungrové a soudců JUDr. Hany Pecové a JUDr. Václava Staška při odvolacím řízení dne 16. 5. 1983 zvýšil na dva roky odnětí svobody ve III. NVS. Tohoto údajně trestného jednání se měl Walter Kania dopustit tím, že v NVÚ Ostrov nad Ohří, kde vykonával jiný trest odnětí svobody, napsal a pokusil se odeslat několik dopisů svým příbuzným – sestře Marii Jonášové do Moravan u Brna, strýci Walteru Kaniovi v Kühnsdorfu v Korutanech, sestřenici Christině Parisiové do Trevisa v Itálii, sestřenici Alici Karstové do Vídně a tetě Trudě Pawlettové do Mnichova. V dopisech psal o poměrech, v nichž se ve věznici nachází, a žádal o pomoc, o zaslání léků apod.

Walter Kania žil v 70. letech několik let v NSR, je německé národnosti a v NSR získal údajně občanství. Proto se u soudu hájil tím, že jako občan NSR se nemohl trestného činu podle § 112 trestního zákona dopustit. (Z textace zákonného ustanovení plyne, že tohoto trestného činu se může dopustit jen československý občan

nebo obyvatel republiky bez státní příslušnosti). Čs. úřady však zastávají stanovisko, že W. Kania je československý občan, a proto je pro trestné účely jeho případné občanství NSR irelevantní.

Walter Kania je nepřetržitě vězněn od 13. 6. 1977, kdy byl obviněn a později odsouzen pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví, přičemž tvrdí, že se tohoto trestného činu nedopustil. Trest za údajné rozkrádání si již vloni odpykal. Nyní odpykává dvouletý trest za přípravu trestného činu poškozování zájmů republiky v cizině, k němuž ho v roce 1981 odsoudil spolu s Jaroslavem Dvořákem Okresní soud v Šumperku za pokus odeslat dopisy z NVÚ MS Mírov, kde byl tehdy vězněn. (Viz naše sdělení č. 242 z 2. 4. 1981.)³ Dále bude odpykávat uvedený trest od okresního soudu v Karlových Varech, takže konec jeho vězení při normálním průběhu připadá na 15. 7. 1988; pokud pak nezaplatí peněžitý trest ve výši 4500 Kčs, k němuž byl odsouzen Městským soudem v Brně, byl by propuštěn o čtyři a půl měsíce později, dne 30. 11. 1988.

W. Kania podal návrh na povolení obnovy řízení ve věci údajného rozkrádání, který Okresní soud Brno-venkov dne 18. 5. 1982 zamítl. Proti tomu W. Kania podal stížnost, o níž měl rozhodnout Krajský soud v Brně. Jeho rozhodnutí však W. Kania do listopadu 1984 neobdržel. Za necelé 4 roky strávené v NVÚ Ostrov nad Ohří byl držen více než 500 dní v oddělení kázeňských trestů. V roce 1980 prodělal dva infarkty myokardu.

Dne 20. 10. 1982 Okresní soud v Karlových Varech za předsednictví JUDr. Petra Sokola nařídil, aby Walter Kania strávil i zbytek současně odpykávaného trestu ve II. NVS. Od prosince 1983 je vězněn v NVÚ Valdice.⁴ Předepsané léky Nitro-mak a vitamin E forte nedostává a jsou nahrazovány méně účinnými léky. Na doporučení lékaře mu byla přidělena lehčí práce. Jeho adresa: Walter Kania, PS 1/23, 507 11 Valdice u Jičina.

Jsmo přesvědčeni, že se W. Kania pokusem o odeslání dopisů nedopustil trestného činu. Mezinárodní pakt o občanských a politických právech v článku 19 jasně stanoví, že každý má právo šířit informace a myšlenky všeho druhu bez ohledu na hranice.

Informace o Chartě 77, r. 7, 1984, č. 2, s. 1–2.

POZNÁMKY

- ¹ K případu Waltera Kanií viz dále sdělení VONS č. 505, 543, 591, 754, 772, 863 a 917, dokumenty č. 508, 546, 594, 757, 775, 867 a 921. Podkladem pro toto sdělení byl moták Jiřího Gruntoráda z NVÚ Valdice. Tento moták je uložen in: LP, Sb. VONS, inv. č. 160, sign. IV/1, kart. 30.
- ² Podpis Waltera Kanií pod Chartu 77 byl mluvčími Charty 77 zveřejněn 9. 3. 1977 [uvedeno Kanyia]. CÍSAŘOVSKÁ, Blanka – PREČAN, Vilém (eds.): *CHARTA 77: Dokumenty 1977–1989*, sv. 3, Praha 2007, s. 31.
- ³ Dokument č. 243. K případu viz dále sdělení VONS č. 200, dokument č. 201.
- ⁴ Následkem dalšího trestu se zhoršily podmínky jeho věznění, neboť byl přeřazen z II. do III. nápravně výchovné skupiny.